

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 15.04.1964, sp. zn. Tzv 5/64, ECLI:CZ:NS:1964:TZV.5.1964.1

Číslo: 33/1964

Právní věta: Velitel útvaru, který ve smyslu ustanovení § 294 odst. 1 tr. zák. vyřídí tr. čin podle hlavy XII. tr. zák. kázeňsky, není oprávněn takto uložený kázeňský trest sám zrušit. Zrušit takto uložený kázeňský trest je oprávněn jen nadřízený velitel, a to na podkladě protestu prokurátora. Pokud tento postup není zachován, musí vojenský soud k uloženému kázeňskému trestu přihlížet z hlediska § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. a tr. stíhání pro kázeňsky vyřízený skutek zastavit.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 15.04.1964

Spisová značka: Tzv 5/64

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení disciplinární

Předpisy: 140/1961 Sb. § 294 141/1961 Sb. § 11

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1964 sb. rozh.

Velitel útvaru, který ve smyslu ustanovení § 294 odst. 1 tr. zák. vyřídí tr. čin podle hlavy XII. tr. zák. kázeňsky, není oprávněn takto uložený kázeňský trest sám zrušit.

Zrušit takto uložený kázeňský trest je oprávněn jen nadřízený velitel, a to na podkladě protestu prokurátora.

Pokud tento postup není zachován, musí vojenský soud k uloženému kázeňskému trestu přihlížet z hlediska § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. a tr. stíhání pro kázeňsky vyřízený skutek zastavit.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 15. dubna 1964 - [Tzv 5/64](#))

Rozsudkem voj. obvod. soudu byli dva obvinění uznáni vinnými mimo jiné též trestnými činy porušování povinnosti strážní služby podle § 285 odst. 1 tr. zák., protože po předchozí dohodě dne 26. 10. 1963 asi v 03.00 hod. jako strážní v autoparku svého útvaru se asi na 15 minut vzdálil ze svého stanoviště a uchýlil se do dřevěné budovy.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona v citované části rozsudek vojenského obvodového soudu zrušil a trestní stíhání v tomto skutku podle § § 188 odst. 1 písm. d), 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. zastavil.

Z odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona vytýkal, že vojenský obvodový soud tím, že v bodě 3 rozsudku nezastavil trestní stíhání obviněných, porušil v jejich neprospěch zákon v ustanovení § § 11 odst. 1 písm. h), 188 odst. 1 písm. d) tr. ř.

Nejvyšší soud zjistil, že v naznačeném směru zákon porušen byl.

Zákon v ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. stanoví, že trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozhodnutím jiného orgánu ke stíhání trestných činů oprávněného, jestliže nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

Obvinění " a F již u výsledku před prokurátorem jednoznačně uvedli, že za porušování svých strážních povinností ze dne 26. 10. 1963 jim velitel útvaru uložil kázeňské tresty - 21 dnů vězení. Prohlásil, že tyto tresty nenastoupili, jelikož jim bylo sděleno, že velitel útvaru tyto kázeňské tresty zrušil a rozhodl, že věc předá k vyřízení vojenskému prokurátoru. Tyto výpovědi obviněných jsou potvrzovány opisy jejich záznamů o odměnách a trestech. Podle nich u obviněného L byl trest vězení, na základě předání věci prokurátoru dokonce zahlazen (DR č. 251 z 2. 11. 1963). U obviněného F byl kázeňský trest ze stejných důvodů zrušen (DR č. 253 z 6. 11. 1963).

Takovýto postup velitele útvaru nemá žádnou oporu v ustanoveních kázeňského řádu, což bylo přehlédnuto před podáním obžaloby prokurátorem a také v řízení před vojenským soudem.

Velitel útvaru postupoval potud v souladu se zákonem, když ve smyslu ustanovení § 294 odst. 1 tr. zák. vyřídil kázeňskou cestou (21 dny vězení) trestné činy obviněných, jichž se dopustil při výkonu strážní služby dne 26. 10. 1963.

Po tomto svém rozhodnutí však velitel útvaru nebyl již oprávněn uložené kázeňské tresty zrušit. Kázeňský řád totiž v čl. 63 stanoví, že nadřízený, který trest uložil, může výkon trestu odložit nebo přerušit. Jestliže byl výkon trestu odložen anebo přerušen na dobu delší než 30 dní, trest se již nenastupuje. Z čl. 65 kázeňského řádu vyplývá, že uložený trest může zrušit ten nadřízený, kterému bylo podáno odvolání proti uloženému kázeňskému trestu. V takovém případě, jestliže byl trest zrušen na základě podaného odvolání, hledí se na potrestaného jako by nebyl trestán, přičemž zápis v záznamu o odměnách a trestech se učiní nečitelným. Posléze v čl. 68 kázeňského řádu se stanoví, že kázeňský trest se pokládá za zahlazený: a) po uplynutí 1 roku od uložení trestu, jestliže se potrestaný řádně choval a nebyl v té době trestán; b) při podmíněném trestu po uplynutí zkušební doby, v které se voják řádně choval; c) jestliže byl prominut výkon celého trestu; d) jestliže byl voják propuštěn z činné služby anebo e) jestliže byl voják jmenován praporčíkem nebo důstojníkem.

Z těchto ustanovení kázeňského řádu, která řeší otázku zrušení uloženého kázeňského trestu nebo jeho zahlazení, je zřejmé, že pokud velitel útvaru sám zrušil kázeňské tresty, které uložil a navíc u obviněného L trest zahladil, postupoval v rozporu s citovaným zněním kázeňského řádu, který podle ustanovení § 22 zák. č. 76/59 Sb. má povahu zákonné normy.

Bylo proto povinností již vojenského prokurátora, aby toto pochybení velitele útvaru napravit tím, že by podle § 177 odst. 1 písm. d) tr. ř. zastavil v tomto skutku trestní stíhání obviněných. Opomenutí vojenského prokurátora přehlédl též vojenský soud, který nevyužil předběžného projednání obžaloby k tomu, aby u obviněných podle § 188 odst. 1 písm. d) tr. ř. z důvodů § 177 odst. 1 písm. d) tr. ř.

trestní stíhání – v nesprávně žalovaném skutku – zastavil.

Jelikož obvinění byli tak protizákonně soudně stíháni za trestné činy, které byly ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. již pravomocně vyřízeny jiným k tomu oprávněným orgánem, jde o porušení zákona, které Nejvyšší soud napravit.